Ruth.

exite repente de vineis. et rapite ex eis
singuli vxores singulas. ⁊ ꝑgite in ter/
ram beniamin. Cūq; venerint patres
earū ac fratres ⁊ aduersum vos queri
ceperint atq; iurgari. dicemus eis: Mi
seremini eoꝝ. Nō enim rapuerunt eas
iure bellantiū atq; victoꝝ. sed roganti
bus vt acciperent nō dedistis. ⁊ a vestra
ꝑte peccatū est. Feceruntq; filij benia/
min vt sibi fuerat imperatum ⁊ iuxta nu
merū suū rapuerūt sibi de his que du/
cebāt choros vxores singulas: abierūt/
q; in possessionē suā edificantes vrbes.
⁊ habitātes in eis. Filij quoq; israel re
uersi sunt ꝑ tribus ⁊ familias ī taberna
cula sua. In diebus illis nō erat rex in
israel: sꝫ vnusquisq; qđ sibi rectū vide/
batur hoc faciebat.

Explicit liber Judicum. Inci
pit liber Ruth. Capitulū I

IN diebus
vnius iudicis quan/
do iudices ꝑerant. fa/
cta est fames in terra
Abijtq; homo de bet/
hleem iuda vt ꝑegri
naret in regione mo/
abitide cū vxore sua ac duobus liberis.
Ipse vocabat elimelech. ⁊ vxor eiꝰ noe
mi. ⁊ duo filij alter maalon ⁊ alter che/
lion. effratei de bethleem iuda. Ingres/
siq; regionē moabitide morabant ibi.
Et mortuus ē elimelech maritus noe/
mi: remansitq; ipsa cū filijs. Qui acce
perūt vxores moabitidas quarum vna
vocabat orpha. alteraq; ruth. Manse/
rūtq; ibi decem annis. ⁊ ambo mortui
sunt. maalon videlicet ⁊ chelion: remā/
sitq; mulier orbata duobꝰ liberis ac ma
rito. Et surrexit vt in patriā ꝑgeret cū
vtraq; nuru sua de regione moabitide.
Audierat enim ꝙ respexisset dn̄s popu
lum suū ⁊ dedisset eis escas. Egressa ē
itaq; de loco ꝑegrinationis sue cū vtra/
q; nuru. ⁊ iam in via reuertēdi posita ī
terrā iuda. dixit ad eas: Ite in domum
matris vestre. Faciat vobiscū dn̄s mise
ricordiā. sicut fecistis cū mortuis ⁊ me/
cū. Det vobis inuenire requiē in domi
bus viroꝝ quos sortiture estis. Et oscu
lata est eas. Que eleuata voce flere ce/
perūt. ⁊ dicere: Tecū ꝑgemus ad popu
lum tuū. Quibꝰ illa rn̄dit: Reuertimi
ni filie mi: Cur venitis mecū? Num vl
tra habebo filios in vtero meo: vt viros
ex me sperare possitis? Reuertimini fi/
lie mi ⁊ abite. Iam enī senectute confe
cta sum. nec apta vinculo cōiugali. Eti
am si possem hac nocte cōcipe ⁊ parere
filios si eos expectare velitis donec cre/
scant ⁊ annos pubertatis impleāt: ante
eritis vetule ꝙ nubatis. Nolite queso
filie mi facere hoc: qꝛ vr̄a angustia ma/
gis me premit. ⁊ egressa ē manꝰ dn̄i cō/
tra me. Eleuata igit voce rursum flere
ceperūt. Orpha osculata ē socrū ac re/
uersa est: ruth adhesit socrui sue. Cui di
xit noemi. En reuersa ē cognata tua ad
populū suum ⁊ ad deos suos vade cū
ea. Que rn̄dit: Ne aduerseris mihi vt
relinquā te ⁊ abeam: Quocūq; enī per
rexeris. ꝑgā. ⁊ vbi morata fueris. ⁊ ego
pariter morabor. Populus tuus popu
lus meus. ⁊ deus tuus deꝰ meꝰ. Que
te terra susceperit morientem: in ea mo
riar ibiq; locum accipiam sepulture.
Hec mihi faciat deus ⁊ hec addat si nō
sola mors me ⁊ te separauerit. Uidens
ergo noemi ꝙ obstinato ruth animo de
creuisset secum pergere. aduersari nolu
it nec ad suos vltra reditum persuade/
re. Profecteq; sunt simul ⁊ venerunt ī
bethleem. Quibus vrbem ingressis ve
lox apud cūctos fama percrebruit dice
bantq; mulieres: Hec est illa noemi.
Quibꝰ ait. Ne vocetis me noemi. i. pul
cram. sed vocate me mara. i. amarā. qꝛ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-105/0232
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG